

[P. E. Eriksen.]

gennem privat opsparing, privat forsikring, arbejdsaftaler o. s. v., hvilket, som jeg nævnte før, er en baggrund for at bevare fremskridtet.

Grundlaget for borgernes sikring er altså, at sikkerhedsnettet skal spændes ud, men at man yderligere kan betrygge sin fremtid, uden at det kommer én til skade at man har gjort sig anstrengelser herfor. Der skal altså ingen grænser være, men systemet skal udformes på den måde, at den offentlige underholdssikring som et sikkerhedsnet for den enkelte borgers eksistens skal være fællesskabets bidrag til, at enhver borger på forhånd er sikret det økonomiske grundlag for en menneskeværdig tilværelse i tilfælde af alder og erhvervsevnenes svigten, uanset om dette skyldes sygdom, arbejdsløshed, ulykke, invaliditet, tab af forsørger eller lignende.

Vi skal ikke standse udviklingen, men, som ministeren også sagde, være parat til at hjælpe dem, hvis forhold er ringere, end tilfældet er for de mest fremskredne i det sociale sikringssystem.

Videre må man undersøge mulighederne for administrativt at koordinere de ordninger, der som overbygninger er eller vil blive skabt, med den sociale grundsikring. Også her må der kunne peges på muligheder for forenkling i organisationen og besparelser i administrationen. Byrdefordelingen mellem stat og kommuner, der ordnes gennem komplicerede refusionsordninger, må også tages med i overvejelserne, set ud fra den synsvinkel, at den, der har eller øverst størst indflydelse, også må bære den største udgift. Der må sikres en rimelig byrdefordeling mellem landets forskelligartede områder, så byrderne afpasses efter den struktur eller de forskydninger, der finder sted i befolkningen. Fra den lige vedtagne omsorgslov ved vi — det er også et område, der skal nævnes her — at den højtærede socialminister arbejder med uddannelsesproblemer; men disse problemer rækker ud over omsorgsloven og bør derfor også indgå som et afsnit i denne kommissions drøftelser, for at vi kan skabe bedre rammer om en oplæring af medarbejderne i den sociale forsyning.

Med disse eksempler har jeg peget på nogle af den foreslåede kommissions arbejds-

områder. Resultatet af arbejdet skulle gerne blive en ny socialreform, når vejen gennem kommissionsarbejdet er undersøgt og banet.

Målet må være at skabe et socialt tryk-
hedssystem så enkelt som muligt, at ud-
forme en socialpolitik, der er skabt til
tiden, og at tilvejebringe et bedre grundlag
for en videre udbygning af befolkningens
tryghed i hverdagen. Vi har fremsat for-
slaget over for den højtærede socialminister;
men med de tanker, jeg her har fremført,
griber forslaget ind i andre ministeriers
arbejdsområder, indenrigsministeriet, ar-
bejdsministeriet, boligministeriet, ministe-
riet for offentlige arbejder, undervisnings-
ministeriet o. s. v.; det største område dæk-
kes dog af den højtærede socialminister, og
ministeren vil sikkert være i stand til at
samle de respektive synspunkter.

I mange retninger vil de veje og den
målsætning, vi peger på i vort forslag, be-
tyde ændringer i bestående opbygning og
tankegang; men det er forslagsstillernes håb,
at der under de kommende forhandlinger
må herske en sådan fordomsfrihed, at vi må
kunne nå det mål, vi alle er enige om, nem-
lig at grundlaget for udformningen af den
sociale tryghed skal være i orden.

Må jeg endelig til sidst sige et par ord i
anledning af advarslen mod kommissoret.
Den står ikke rigtig, synes jeg, til den højt-
ærede ministers øvrige oplæg. Vi har som
sagt peget på væsentlige områder, men har
ikke afvist, at der kan være andre områder,
og vort forslag er derfor et udgangspunkt
for videre drøftelser.

Jeg vil gerne sige tak for tilsagnet om
behandling af vort forslag, og jeg kan til-
sige et sagligt og fordomsfrit arbejde i ud-
valget med en åben drøftelse af alle vore
sociale forhold.

Niels Mørk: Der er dem, der mener —
det får man i hvert fald indtryk af på møder
rundt omkring — at årsagerne til dette for-
slags fremkomst for det første er at finde i,
at vi er i et valgår, og for det andet i et
ønske om at afsvække det konservative
folkepartis sociale hensigter, som de er
kommet til udtryk ved udtalelser fra det
ærede medlem hr. Poul Møller i en fjernsyns-
debat for nylig. Det er klart, at folk må tro
og mene, hvad de vil. For mit eget ved-
kommende vil jeg helst tro det bedste om